

VM F3A 2011

Muncie, Indiana USA

Tekst og bilder: Ola Fremming

I F3A avholdes VM hvert andre år, og denne gangen var det USA som var vertsnaasjon. Det nasjonale forbundet AMA, har et flott rikssenter rett utenfor byen Muncie i staten Indiana, og konkurransen ble avholdt der. Området er stort, med god plass for de to flighlinene som man trenger på et VM, pluss en treningsplass. I tillegg var det flere

dammen er det ingen vei utenom. Reisen ble gjort litt forskjellig, Alex reise sammen med sin kone fra Stockholm noen få dager etter årets Nordiske mesterskap i Finland, mens Henning og jeg reise sammen fra Gardermoen en liten uke senere. Heldigvis fikk vi ingen problemer med reisen, hverken med modellkassene, LiPo batteriene eller leiebil (det ble en punktering

trening gjorde at vi følte oss klare for dyst. Det var til dels varmt og noen dager også fuktig, såpass at det var litt slitsomt for en nordboer. Den høyeste temperaturen vi registrerte med bilens termometer var 38 °C, litt over komfortsonen for min del. Når vi er inne på været må det sies at når selve konkurransen kom i gang, så var flyforholdene meget gode.

Årets Norske lag besto av Alexander Heindel, Henning Jorkjend og undertegnede

treningsplasser tilgjengelig for deltagerne i rimelig avstand fra arenaen. Årets Norske lag besto av Alexander Heindel, Henning Jorkjend og undertegnede. Generelt var deltagelsen (82 piloter fra 31 nasjoner) lavere enn vanlig, noe som nok den økonomiske situasjonen må ta noe av skylden for. Det er alltid litt mer logistikk som må til når man skal pakke modell og utstyr for å ta det med på fly, men når man skal over

med kjøp av nytt dekk, men det regnes som en bagatell). Alt kom vel frem med kun noen små diskusjoner om hva er det er i kassene, hvor mye det koster, skal du ha det med hjem igjen etc. Noen dager med akklimatisering og problemløst

Det var lite vind i hvert fall for oss som har vært på nord-læren for å konkurrere. Det skal dog nevnes det kom noen kraftige byger (virkelig kraftige) susende forbi, på treningsdagene ble det et par fulltreffere på der vi var, men på konkurransedagene passerte de uten å plage oss. Det er visnok slik det er i området. På mesterskapene blir alt av regler fulgt opp med mere grundighet enn hva vi gjør her hjemme,

*Det norske laget
F.v: Henning jorkjend, Jeanette Heindel,
Alex Heindel, Ola Fremming*

alle modeller sjekkes for både dimensjoner, vekt og at de er merket korrekt iht. regelheftet. Relativt nytt er det at alle må vise at fail-safe er korrekt innstilt slik at motoren stoppes om noe skulle skje. Alle med elektromotor må derfor koble til batteriet, kjøre motoren opp på moderat turtall for så å skru av senderen slik at

varme opp dommerne før semifinalen. Som vanlig var det en ledig dag mellom innledende omganger og semifinalen som ble benyttet for å 'brushé' opp finaleprogrammet. Det er betydelig mer krevende og man merket at varmen påvirket yteevnen over en lang dag. I selve semifinalen gikk det litt dårlig i første

jeg han skulle gå på stryk. Jeg hadde da mest tro på Tetsuo Onda fra Japan. Han har vært helt der oppe siden han dukket opp på VM for første gang i 2003 og han flyr alltid bra. I finalen da man fikk se alle de beste fly over en kort tidsperiode ble det meget tydelig hvor forskjellig stil det flys med. Ytterpunktene i en retning var amerikanerne, Andrew Jesky og Chip Hyde som begge fløy raskt, veldig presist, men ikke spesielt elegant. I andre retningen har vi Gerhard Mayr fra Østerrike som vanlig fløy ekstremt langsomt, men allikevel med god geometri. Tyskerne fløy også relativt langsomt, ikke alle med like stort hell. CPLR fløy som alltid relativt store øvelser ganske hurtig, men får det allikevel til å se rolig og harmonisk ut. Onda er litt midt i uten å skulle seg ut i stil, men med svært få feil generelt. Spenningen var stor når de to siste omgangene tok til, og da Onda vant 3. omgang så hadde jeg enda mer tro på ham denne gangen. Men, så var det en ukjent omgang igjen og der dro CPLR til i god gammel stil og vant omgangen klart. Siden de to vant to omganger hver i finalen ble det seier til CPLR med minst mulig margin, ved lik poengsum etter finalen sier reglene at man starter å ta resultatene fra semifinalen med i betraktning, og siden CPLR vant den, kunne han igjen kronas som verdens beste F3A pilot. Man må gå tilbake til Hanno Pretzner sin glansperiode på 80-tallet for å finne noen andre som har dominert så stort. Hanno vant 7 ganger, Christophe er nå oppe i VM 6 titler.

Modellene til det ffranske laget

fail-safe innstillingene aktiveres. For det Norske laget var alt på stell og alle deler av modellene ble merket som godkjent. Dette var det første VM'et jeg har deltatt på hvor alle deltagerne benyttet radioer på 2.4GHz, dette er en stor fordel for arrangørene som ikke trenger personell og utstyr til senderdepot, og en stor fordel for deltagerne som ikke lengre trenger å stå opp i otta for å levere senderne. Denne overgangen har gått utrolig raskt, på VM for bare 4 år siden var det kun en deltager på 2.4GHz! På den offisielle åpningen var som vanlig innmarsj med flagg og nasjonalsanger, nå var det riktig nok ikke 'Ja vi elsker' som ble avspilt når vi kom og neimen om jeg vet hvilket land den hørt til. En liten trøst var det at vi ikke var alene om å få spilt av ukjente sanger.

omgang, jeg var nok litt for mye på tuppa. I den andre derimot var jeg betydelig roligere og jeg fikk vist frem det jeg var god for denne gangen. Det holdt til å klatre en plass i forhold til resultatet fra innledende omganger og det er jeg godt fornøyd med. På finaldagen er jo de fleste degradert til tilskuere, og de fleste følger med og danner seg nok meninger om hvordan resultatlista burde se ut. Finalen består av to runder med kjent finaleprogram og en hver av to ukjente programmer. Med ukjent menes

Utstyrsmessig er den raske overgangen til 2.4GHz nevnt, hovedårsaken er nok at alle som konkurrerer på et slikt nivå flyr mye og velger det utstyret man mener gir best sikkerhet og lite kluss i den hverdagslige flyvingen. At man da også slipper unna alt styret med senderdepot på konkurranser er ren bonus. Elektrisk fremdrift dominerer, men det skal sies at de to beste og totalt 4 av finalistene satte sin lit til

Christophe Paysant LeRoux har dominert i mange år nå, og etter halvkjørt finale trodde jeg han skulle gå på stryk. Jeg hadde da mest tro på Tetsuo Onda fra Japan.

Første omgang skulle vise seg å bli dramatisk for Henning, i støymålingen lagde motoren noen litt rare lyder, og når han senere ga på for å ta av tok rett og slett fartsregulatoren fyr. Det var ikke noe brannslukningsapparat i umiddelbar nærhet, det tok litt tid før vi fikk slukket med vann. Dessverre viste det seg at modellen ble for mye skadet til å kunne repareres der og da og Henning måtte kaste inn håndkleet. Surt og ikke engang få fløyet en omgang i sitt første VM, etter litt tid tødde Henning opp, og nøt opplevelsen det er å være tilstede på an slik konkurranse.

Ondas dobbeldekker

På slike stevner er det for de fleste piloter spennende om man kan greie å komme seg videre fra de innledende omganger og til semifinalen. På lagledermøtet før start ble det sagt at 27 piloter ville gå videre til semifinalen. Reglene sier 1/3 eller maks 30 stykker, så med 82 deltagere ble det rundet ned til 27. Etter at jury og stevneledelse hadde reflektert over det, ble imidlertid antallet økt til 30. Etter 4 dager med konkurranse og 4 omganger var det klart; undertegnede kom greit videre, men Alex var den uheldige som kom rett på utsiden av de 30. Allikevel en god innsats totalt sett, han gjorde også en fin treningstur for å

at de jo er kjent, men finalistene har ikke lov/ mulighet til å trene på disse sekvensene. Det var ingen som virkelig skilte seg ut i positiv retning i de første to rundene før lunsj. Det er litt vanskelig å beskrive, men de var kanskje litt plaget av stundes alvor også disse helt i toppen? Christophe Paysant LeRoux har dominert i mange år nå, og etter halvkjørt finale trodde

stempelmotorer. Man kan ikke si at det hindret dem i å yte maksimalt. Ærlig talt, så tror jeg ikke det spiller stor rolle hva slags mekanisme som gjør at propellen går rundt, det er tross alt en konkurranse i flyving. Begge alternativer har sine fordeler og det er opp til hver enkelt å gjøre det valget man selv trives best med.

Det blir et veldig fokus på selve konkurransen når man er på en slik tur, tross det fikk vi tid til et par museer. Først må modellflymuseet på arenaen nevnes, my artig for nostalgikere. Treningsfeltet vi brukte lå på fødeplassen til den ene av Wright-brødrene og der var det et lite museum som bla. inneholdt en replika av den første de fløy med i 1903. Den skulle visstnok være flyvedyktig, men var ikke fløyet 'due to legal causes'.

X1B

Andrew Jesky venter på tur

Sist men ikke minst fikk vi tid til en ettermiddag på USAF National Museum som ligger på Wright Patterson Air Force base i Dayton Ohio, et par timer unna Muncie. Der var det mye ting (les fulle hangarer), det mest interessante for teknisk interesserte var i en hangar inne på flybasen hvor de hadde lagret mye spesielt i påvente av mer plass i museet. Flere X-fly (X1B, X13, X15, X24, X29, X36 etc.), og stjerna på laget som var den store mach-3 bombeflyprototypen XB70 fra 60-tallet.

For noen (eller alle?) av oss fra Norge var dette første besøket i USA, og det var artig å få et lite inntrykk av dette store landet, noe var omtrent slik som forventet, noe var bedre og noe var verre. Uansett var det fin tur med mange gode minner. Neste VM i F3A avholdes i Sør-Afrika i 2013, og jeg vil tro at det også kan bli en fin tur for de som måtte reise dit.

Seiersspillen.

Fv. Tetsuo Onda JPN (2) Christophe Paysant LeRoux FRA (1) Andrew Jesky, USA (3)

Resultater

#	Navn	Land	Innledende	Semifinale	Finale
1	Christophe P. LeRoux	FRA	2997,1	2000,0	2000,0
2	Tetsuo Onda	JPN	2966,5	1964,3	2000,0
3	Andrew Jesky	USA	2837,5	1896,9	1951,2
4	Chip Hyde	USA	2946,7	1971,8	1926,7
5	Gerhard Mayr	AUT	2875,2	1952,9	1887,4
6	Bernd Beschoner	GER	2849,2	1874,0	1887,2
7	Benoit P. LeRoux	FRA	2862,2	1868,1	1876,9
8	Koji Suzuki	JPN	2806,1	1873,2	1866,1
9	Stefan Kaiser	LIE	2800,1	1870,6	1865,1
10	Wolfgang Matt	LIE	2816,7	1860,0	1840,0
21	Ola Fremming	NOR	2672,3	1745,9	-----
31	Alexander Heindel	NOR	2572,9	-----	-----

#	Lag	Poeng
1	USA	19
2	Japan	24
3	Frankrike	28
4	Østerrike	40
5	Tyskland	45
13	Norge	134

Resultater lag